

อาหารสมอง

•วารกรณ์ สามโกเศศ
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

โลกรู้จัก ดร.อัมเบดการ์ (Dr. Bhimrao Ramji Ambedkar)

ในฐานะผู้นำการปฏิวัติสังคมเพื่อความเท่าเทียมกันของคนอินเดียโดยเปลี่ยนมานับถือศาสนาพุทธ และปลุกเร้าให้จัดศาลซึ่งอยู่ในวรรณะต่ำสุดของสังคมอินเดียทั้งหมดนับถือศาสนาพุทธพร้อมกันเป็นจำนวน 500,000 คนในปี 1956 นอกจากนี้ผู้คนที่รู้จักในฐานะนักกฎหมายผู้สืบบทบาที่สำคัญยิ่งในการเขียนรัฐธรรมนูญฉบับแรกของอินเดียเมื่อได้รับอิสรภาพในปี 1947 แต่เหนือสิ่งอื่นใด โดยเนื้อแท้แล้ว Dr. Ambedkar เป็นนักเศรษฐศาสตร์คนสำคัญของอินเดีย

Dr. Ambedkar เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางในนามของ Babasaheb ตอนแรกคืออยู่ในวรรณะจัณฑาล แต่ต่อมาครูของเขาซึ่งอยู่ในวรรณะพราหมณ์ให้เปลี่ยนมาใช้นามสกุลของครูเพื่อโอกาสในการศึกษา

Babasaheb อธิบายเรื่องราวของปัญหาวรรณะซึ่งผูกพันกับปัญหาสังคมอย่างราวลิเกไว้ในหนังสือเล่มสำคัญคือ Annihilation of Caste ตีพิมพ์ใน ค.ศ. 1936 และต่อมานักเขียนรุ่นใหม่ของอินเดีย อรุณธตี รอย (Arunddhi Roy) ได้เสริมเรื่องราวและขยายความหนังสือดังกล่าวในปี 2014 โดยเป็นหนังสือชื่อว่า The Doctor and the Saint

ผู้สนใจหนังสือของอรุณธตี รอย เล่มนี้ กรุณาดูชื่อเขียนของ “กุลพัทธ์ เสนีวงศ์ ณ อยุธยา” เรื่อง “ดร.อัมเบดการ์กับการทลายโครงสร้างอันอยู่ดีธรรมของสังคมอินเดีย (ระบบวรรณะ)” ตีพิมพ์ใน “ปาจารย์สาร” ฉบับมกราคม-เมษายน 2558 ซึ่งค้นคว้ามาอย่างน่าสนใจ วรรณะที่เรารู้จักกันในภาษาไทยว่า “จัณฑาล” นั้นมาจากคำดั้งเดิมในภาษาอังกฤษ

นักเศรษฐศาสตร์ชื่อ Dr.Ambedkar

ดร.อัมเบดการ์

ที่ใช้กันในอินเดียว่า “Backward Class” “Scheduled Class” “Untouchable” ต่อมา มีผู้ใช้คำว่า “Dalit” (Broken People) เพื่อลดความรุนแรงทางภาษา แต่มีนักวิชาการให้ความเห็นว่า “Dalit” ครอบคลุม Untouchables ซึ่งเป็นอินเดียเปลี่ยนมานับถือศาสนาอื่นเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกดูถูกด้วย เช่น คริสต์ศาสนา ศาสนาพุทธ ฯลฯ ดังนั้น คำว่า Scheduled Caste และ Untouchable จึงถูกตั้งคำถามสำหรับคนยากจนที่อยู่ในวรรณะต่ำสุดของสังคม

เป็นเวลานานพันปีที่ระบบวรรณะถูกใช้เป็นกลไกในการจัดระบบสังคมอินเดียให้อยู่กันราบรื่น (ความเห็นของนักวิชาการซึ่งรวมไปถึงมหาตมะคานธีด้วย) โดยแบ่งเป็น 4 วรรณะ คือ พราหมณ์ (ผู้ประกอบพิธี) กษัตริย์ (นักรบ) แพศย์ (พ่อค้า) และคหกร (ผู้ใช้แรงงาน)

วรรณะเป็นการจัดช่วงชั้นในสังคม ซึ่งแต่ละวรรณะถูกกำหนดแต่กำเนิดโดยไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดชีวิต แต่ละวรรณะแต่งงานกันเอง โดยลูกหลานเป็นสมาชิกของ

วรรณะ หากมีการแต่งงานข้ามวรรณะก็จะกลายเป็น Untouchable หรือจัณฑาล คนกลุ่มจัณฑาลไม่ถือว่าเป็นวรรณะ หากเป็น “เศษสวะของสังคม” ที่จะต้องรู้จัก “ที่” ของตนเอง จะไปสัมผัสสถานะหรืออยู่ในสถานที่หรือเลียนแบบการกระทำของคนวรรณะสูงๆไม่ได้เป็นอันขาด จะถูกลงโทษโดยสังคมถึงเจ็บตัว

หาก Dalit ไปใช้แหล่งน้ำสาธารณะ เอาน้ำจากคลองมรดกผักพืช ปรากฏตัวในที่ใกล้สถานที่มีงานมงคลฯ อาจโดนทำร้าย สถิติปัจจุบันมีว่าอาชญากรรมที่กระทำต่อ Dalit โดยคนที่ไม่ใช่ Dalit นั้นเกิดขึ้นทุก 16 นาที ทุกวันหญิง Dalit มากกว่า 4 คนถูกข่มขืน ทุกอาทิตย์ถูกฆ่าตาย 13 คน 6 คนถูกลักพา เฉพาะในปี 2012 หญิง Dalit 1,574 คน ถูกข่มขืน และ 651 คน ถูกฆาตกรรม ปัจจุบันมี Dalit ในอินเดียประมาณ 200 ล้านคน ในประชากร 1,300 ล้านคน

ถ้าจะพิจารณาให้ดีแล้ว พระพุทธเจ้าเป็นนักปฏิวัติสังคมอินเดียโดยแท้เพราะทุกคนเมื่อนับถือศาสนาพุทธแล้วเท่าเทียมกันหมด ไม่ว่าจะมาจากวรรณะใด พระที่บวชที่หลังต้องไหว้พระที่แก่พรรษากว่า Babasaheb ปลุกเร้าคนนับถือพุทธศาสนาเพื่อหลีกเลี่ยงความอยู่ดีธรรมในสังคมอินเดีย ใน ค.ศ. 1956 เขานำการชุมนุมใหญ่และผู้นำชุมนุมพร้อมใจกันเปลี่ยนมานับถือศาสนาพุทธถึง 500,000 คน จนมีส่วนทำให้ปัจจุบันมีพุทธศาสนิกชนในอินเดียประมาณ 40 ล้านคน

การเข้ามาช่วยเหลือเหล่า Untouchable ให้ลืมตาอ้าปากได้บ้างจนปัจจุบันร้อยละ 2.5 ของ Dalit เรียนจบเป็นบัณฑิตและมีจำนวนหนึ่งที่ได้เรียนหนังสือ สิ่งนี้ทำให้คนอินเดียที่ปรารถนาความเท่าเทียมกันชื่นชม Dr. Ambedkar จนลืมไปว่าคนคนนั้นแหละที่เป็นแชมป์เปี้ยนของการเสนอให้ใช้ตลาดเสรีเป็นกลไกในการพัฒนาประเทศอินเดียมาตั้งแต่ ค.ศ. 1918

Babasaheb เรียบจบเศรษฐศาสตร์การเมือง (Political Economics) ในยุคก่อนหน้าที่เศรษฐศาสตร์จะกลายเป็น economics ซึ่งเป็นวิทยาศาสตร์ในตัวของมันเองอย่างแยกตัวจาก Politics ในยุคปลายสงครามโลกครั้งที่สอง เขาเรียนจบปริญญาโทและเอกด้านเศรษฐศาสตร์จาก Columbia ในปี 1917 และจบปริญญาโทและเอกด้านเศรษฐศาสตร์ในปี 1922 จาก LSE (London School of Economics and Politics)

เมื่ออายุได้ 27 ปี ใน ค.ศ. 1918 เขาเป็นศาสตราจารย์ด้านเศรษฐศาสตร์การเมืองที่ Sydenham College of Commerce and Economics ในบอมเบย์ วิทยานิพนธ์ปริญญาเอกทั้งสองชิ้นล้วนเกี่ยวข้องกับเรื่องการเงิน อัตราแลกเปลี่ยน เศรษฐศาสตร์มหภาค ฯลฯ

Babasaheb ปราดเปรื่องในเรื่องเศรษฐศาสตร์ของอินเดียในยุคหนึ่ง เขาเขียนหนังสือและบทความเกี่ยวกับเรื่องเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเรื่องการคลัง การเงิน การค้าระหว่างประเทศ ค่าเงิน รูปี ระบบธนาคาร และเหนือสิ่งอื่นใดเขาเชื่อมั่นในเรื่องการมีกลไกตลาดเสรีผ่านการวางแผนที่กระจายอำนาจโดยไม่มีการแทรกแซงจากภาครัฐมากเกินไป

แนวคิดของเขาสอดคล้องกับยักษ์ใหญ่แซมเปียนตลาดเสรี ผู้รับรางวัลโนเบล คือ **Friedrich Hayek** ในยุคเดียวกัน ซึ่งตรงข้ามกับแนวคิดของ **John Maynard Keynes** ซึ่งเชื่อในเรื่องการแทรกแซงของรัฐบาลผ่านนโยบายการเงินและการคลัง (แนวคิดนี้กำลังชชะและกระทำกันอยู่ทั่วโลก)

อินเดียหลังสงครามโลกครั้งที่สอง (Babasaheb เสียชีวิตในปลายปี 1956) ใช้แนวนโยบายต่อต้านตลาดเสรีจนเข้าไปใกล้แนวคิดสังคมนิยมเพียงเวลา 20 ปีหลังที่ผ่านมานั้นเท่านั้นที่แนวคิดตลาดเสรีได้รับการยอมรับและเกิดขึ้นในอินเดีย มีนักเศรษฐศาสตร์บอกว่าในยุคหลังสงครามจนถึงเมื่อ 20 ปีก่อน “คนอินเดียทนเห็นคนบางคนรวยไม่ได้ เลยพร้อมใจกันจน” ถ้าแม้ผู้นำอินเดียนึกถึงความคิดของ Sasasaheb ซึ่งถือได้ว่าก้าวหน้ามากในโลกในช่วงเวลานั้นในเรื่องตลาดเสรี ไม่รู้ว่าอินเดียจะออกสตาร์ทเร็วกว่านี้มากมายหรือไม่